

ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ ЯК ЗАПОРУКА УСПІШНОСТІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ В ПРОЦЕСІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Александрова А. В., Змієвська В. О., Сичов Д. В.

Всебільшій актуальності у формуванні особистості, яка є прихильником здорового способу життя, набуває проблема визначення ролі фізичного виховання. На нашу думку, пріоритет у вихованні здорового молодого покоління віддано саме фізкультурній діяльності, де вирішуються виховні, освітні й оздоровчі завдання. На сучасному етапі в процесі фізичного виховання впроваджуються новітні технології, що оптимізують рухову активність студентів під час навчальних занять і в позааудиторний час.

Аналізуючи наукові студії І. Брехмана, Е. Вайнера, О. Васильєвої, О. Глагощука, зазначимо, що проблема формування здорового способу життя серед студентів вирішується. Необхідно, щоб сучасна система освіти створювала оптимальні умови для реалізації особистих потреб студентської молоді.

Уважаємо, що метою вищої освіти є створення середовища, яке сприяє фізичному оздоровленню студентів, морально-етичному становленню особистості, формуванню навичок здорового способу життя. Аналіз наукової літератури засвідчив, що сформована система фізичного виховання сприяє принципам усебічного розвитку молоді особистості не повністю [1].

Між інноваційним освітнім потенціалом фізичного виховання та неповною його реалізацією на практиці існує певне протиріччя.

Сьогодні фахівцями галузі теорії та методики фізичного виховання ведеться інтенсивний пошук нових напрямків, форм і методів фізкультурно-оздоровчої роботи у вищих навчальних закладах, які б істотно підвищили привабливість фізкультурної діяльності та забезпечили більш повне й ефективне соціокультурне значення занять фізичною культурою та спортом. Мається на увазі модернізація системи фізичного виховання, що ґрунтується на принципах особистісно орієнтованого навчання [2].

Цей підхід полягає у творчому розвитку студентів, він спрямований на задоволення інтересів і потреб, відповідає принципам гуманістичного напрямку в психології та педагогіці.

Студент знаходиться у центрі освітнього процесу фізичного виховання за особистісно орієнтованою спрямованістю. Зазначимо, що у галузі фізичного виховання педагогічний контроль найчастіше відбувається у вигляді

командно-авторитарних методів педагогічного керування. Уважаємо, що при проведенні занять з фізичної культури педагог повинен урахувати ефективність взаємодії зі студентом як необхідну умову гармонійного розвитку особистості [3].

Особистісно орієнтований підхід у фізичному вихованні базується на таких пріоритетних аспектах:

- відповідність індивідуальним особливостям і можливостям студента;
- одержання студентами задоволення від занять;
- отримання позитивних перспектив на засадах підтримки індивідуального самостійного вдосконалення;
- інтелектуалізація процесу [3].

Пріоритетними завданнями сучасної системи фізичного виховання у ВНЗ є створення умов для:

- опанування широким колом знань у галузі фізичного виховання, методики організації самостійних занять фізичними вправами, методами самоконтролю та методикою аналізу станів і самопочуття;
- зміцнення здоров'я, розширення психофункціональних можливостей, розвинення основних фізичних якостей, психофізичних здібностей, формування культури руху [2].

Отже, здійснений нами теоретичний аналіз дозволяє визначити особистісноорієнтоване фізичне виховання студентів вищих навчальних закладів як соціально-педагогічний процес гуманістичного спрямування, який створює максимально сприятливі умови для всебічного розвитку особистості на підставі сформованих у неї позитивних установок на систематичний процес самовдосконалення засобами фізичної культури.

Список використаних джерел:

1. Виленский М. Я. Физическая культура в научной организации учебного труда студентов. Москва: Прометей, 1993. 156 с.
2. Круцевич Т. Ю., Петровский В. В. Теория и методика физического воспитания / под ред. Т. Ю. Круцевич. Київ: Олимпийская литература, 2003. Т. 1. 423 с.
3. Леонов О. З. Організаційно-методичні засади позанавчальної роботи з фізичного виховання у ВНЗ. *Теоретико-метод. проблеми виховання дітей та учнівської молоді*: зб. наук.праць. Київ-Житомир, 2005. Вип. 7. С. 2.